

Σάββατο του Λαζάρου

/ [Βίοι Αγίων](#)

Σήμερα, η ημέρα είναι αφιερωμένη στην τετραήμερη Ανάσταση του Αγίου και δικαίου φίλου του Χριστού Λαζάρου και πρώτου Επισκόπου Κιτίου.

Λίγες μέρες προ του πάθους του Θεανθρώπου, ασθένησε ο Λάζαρος και οι αδελφές του Μάρθα και Μαρία πληροφόρησαν το Διδάσκαλο, για να τον επισκεφθεί. Ο Χριστός όμως, παιδαγωγικά προς τους μαθητές του και όλους τους μετέπειτα πιστούς, καθυστέρησε να μεταβεί στη Βηθανία και ο Λάζαρος απεβίωσε.

Μόλις έφθασε, ήταν ήδη ενταφιασμένος τέσσερις μέρες. Ο Αρχηγός της Ζωής ζήτησε να τον επισκεφθεί. Αν και Του εξήγησαν ότι μετά από τέσσερις ημέρες ίσως ήταν αργά, εντούτοις ο Χριστός έδωσε την ευκαιρία να ομολογήσουν ότι πιστεύουν στην πρόνοια του Θεού, αποκαλύπτοντας ταυτόχρονα ότι Εκείνος είναι

η πηγή της ανάστασης.

Εκεί δάκρυσε ο Ιησούς και διέταξε να βγάλουν την ταφόπλακα. Όλοι οι παριστάμενοι σχολίασαν ότι «εφίλει αυτόν», ήσαν καρδιακοί φίλοι. Τότε ύψωσε τα μάτια του στον ουρανό, ευχαρίστησε τον Θεό και Πατέρα και με μεγάλη φωνή είπε: «Λάζαρε, βγες έξω». Ο Παντοκράτορας Κύριος ανακάλεσε την ψυχή του Λαζάρου να επιστρέψει στο νεκρό σώμα του. Αμέσως, ο τετραήμερος νεκρός βγήκε έξω τυλιγμένος με τα σάβανα. Ο Ιησούς ζήτησε να τα λύσουν και να πάει σπίτι του (Ιωαν. ια΄44).

Ο Λάζαρος ήταν 30 χρονών και έζησε άλλα 30 χρόνια. Τελείωσε τον επίγειο βίο του στην Κύπρο το έτος 63 μ.Χ. και ο τάφος του στην πόλη των Κιτιέων έγγραφε: «Λάζαρος ο τετραήμερος και φίλος του Χριστού».

Το έτος 890 μ.Χ. μετακομίσθηκε το ιερό λείψανό του από τον αυτοκράτορα Λέοντα τον σοφό, ο οποίος συνέθεσε τα ιδιόμελα στον εσπερινό της εορτής του Λαζάρου: «Κύριε, Λαζάρου θέλων τάφον ιδείν,...».

Η ανάσταση του Λαζάρου επιβεβαίωσε την ανάσταση όλων των ανθρώπων και προμήνυσε την τριήμερη ανάσταση του Θεανθρώπου Χριστού.